

Sygn. akt: VIII Pz 79/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach w składzie:

Przewodnicząca: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy-Klimek

SSR del. Anna Capik-Pater

naposiedzeniu niejawnym w dniu 27 lutego 2017r. w Gliwicach

po rozpoznaniu sprawy z powództwa S. T.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w K.

o ustalenie składników wliczonych do podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze zawarte w punkcie 2 wyroku z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt: IV P 518/16

postanawia:

1) **oddalić zażalenie**,

2) **zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 225zł. (dwieście dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt: IV P 518/16 Sąd Rejonowy w Zabrze oddalił powództwo S. T. o ustalenie składników wliczonych do podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych, a w punkcie 2 wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wyroku Sąd podał, że orzekł o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.).

Na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze zawarte w punkcie 2 wyroku z dnia 25 października 2016 r. zażalenie złożył także powód, co do kwoty 3480 złotych, tj. różnicy między kwotą zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego radców prawnych, a kwotą która winna zostać faktycznie zasądzona przy prawidłowym podaniu i przyjęciu wartości przedmiotu sporu.

Powód podniósł zarzuty:

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji za prawidłową wartość przedmiotu sporu wskazaną przez pełnomocnika strony powodowej, a tym samym stosownie do tej wskazanej wadliwej wartości przedmiotu sporu obliczenie kosztów zastępstwa radców prawnych pozwanej w wysokości 3600 złotych w sytuacji, gdy faktycznie wartość przedmiotu sporu winna wynosić i wynosi faktycznie 30,29 złotych;

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a to § 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy prawidłowa faktyczna wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 30,29 złotych;

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a to § 9 ust. 1 pkt. 2 w związku z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności procesowe radców prawnych poprzez jego zastosowanie do obliczenia wysokości zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego w sytuacji gdy roszczenie nie dotyczyło ani wynagrodzenia za pracę ani odszkodowania czy zadośćuczynienia.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego pkt. 2 sentencji wyroku Sądu Rejonowego Wydziału IV Pracy w Zabrzu z dnia 25 października 2016r. wydanego w niniejszej sprawie oznaczonej sygn. akt: IV P 518/16, poprzez zasądzenie na rzecz pozwanej kwoty 120 zł. przyjmując za wartość przedmiotu sporu kwotę 30,29 złotych.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym. Pozwany podnosił, że ustalenie wartości przedmiotu sporu nie jest zatem wynikiem postępowania dowodowego, a jego błędne ustalenie nie może stanowić zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Wskazał także, że jeśli Sąd przed doręczeniem pozwu nie sprawdził wartości przedmiotu sporu i nie została ta wartość sprawdzona na zarzut pozwanego przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, to następuje stabilizacja wartości przedmiotu sporu.

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 19 § 1 k.p.c. w sprawach o roszczenia pieniężne, zgłoszone choćby w zamian innego przedmiotu, podana kwota pieniężna stanowi wartość przedmiotu sporu. W myśl § 2 powołanego przepisu w innych sprawach majątkowych powód obowiązany jest oznaczyć w pozwie kwotą pieniężną wartość przedmiotu sporu, uwzględniając postanowienia zawarte w artykułach poniższych. W przedmiotowej sprawie powód oznaczył w pozwie wartość przedmiotu sporu na kwotę 30.287 zł stanowiącą sumę roszczeń ustalenia wliczenia do podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych których, domagał się powód.

Zarazem słusznie, zdaniem Sądu Okręgowego, wskazał pozwany w odpowiedzi na zażalenie, iż wartość przedmiotu sporu oznacza w pozwie powód, natomiast jeżeli nie została ona sprawdzona na zarzut pozwanego przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, to następuje jej stabilizacja. Pozwany powołał się na orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt IV CZ 52/15 oraz z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. akt II CZ 48/12. Podobny stan faktyczny opisał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 maja 2009r., sygn. akt: IV CZ 39/09 wskazując, że „Określenie wartości przedmiotu sporu następuje według sumy właściwej w chwili wniesienia pozwu i tak określona wartość pozostaje niezmienna do końca postępowania, chyba że w dalszym jego toku nastąpi zmiana powództwa pociągająca za sobą zmianę wartości przedmiotu sporu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1997 r. III CZ 82/97,). Powód określił wartość przedmiotu sporu w pozwie na kwotę 15.000 zł i nie została ona zweryfikowana przez Sąd pierwszej instancji. Taką samą kwotą powód określił wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji. Sąd drugiej instancji nie miał więc podstaw do sprawdzenia tej wartości w oparciu o art. 25 w związku art. 368 § 2 in fine k.p.c.” (Legalis 1045532). W niniejszej sprawie oznaczona przez powoda wartość przedmiotu sporu nie była badana przez sąd, który przyjął wartość roszczeń określoną przez powoda w pozwie. Ponadto wbrew twierdzeniom powoda w pozwie nie został popełniony błąd matematyczny polegający na nieuwzględnieniu wpływu denominacji na wartość przedmiotu sporu, jako że wartość roszczeń została podana zarówno według stanu przed jak i po jej przeprowadzeniu. Natomiast wartość przedmiotu sporu została wskazana przez powoda według stanu po denominacji złotego. Nie ulegało również wątpliwości Sądu II instancji, iż Sąd Rejonowy w Zabrzu prawidłowo

określił koszty zastępstwa procesowego należne pozwanemu na kwotę 3600 zł. Zgodnie z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w wysokości obowiązującej w dniu wniesienia pozwu) stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł - 4800 zł. Należne powodowi koszty zastępstwa procesowego po myśli § 9 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia wynoszą 75 % wskazanej stawki tj. 3600 zł.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji w przedmiocie kosztów procesu było prawidłowe, zaś wszystkie podnoszone przez skarżącego argumenty okazały się chybione.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 98 kpc oraz § 2 pkt 2 i § 10 ust. 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804 ze zm. – w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia zażalenia).

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia